

Verslag workshop koppelen van vergunninghouders, 14 maart

Intro

- Uit een rondje uit de zaal blijkt dat er over het algemeen goed is contact met de 16 regievoerders van COA en gemeenten hen goed weten te vinden.
- COA heeft twee weken de tijd heeft om vergunninghouder te koppelen aan gemeente (fase 1). Daarna start fase 2 en heeft de gemeente 10 weken de tijd om huisvesting te vinden. De zaal beantwoordt de vraag wie die 10 weken termijn in praktijk haalt, met een grote stilte. Vanuit de zaal wordt geopperd om deze termijn nog eens goed te evalueren.
- De verantwoordelijkheid voor het regelen van verblijfsdocumenten (verantwoordelijkheid IND), bankpasjes (verantwoordelijkheid bewoner zelf) en inschrijvingen bij de BRP (verantwoordelijkheid gemeente) is niet bij COA belegd. Iets meer dan de helft van de aanwezigen was hiervan op de hoogte. COA wordt hier wel op praktijk wel vaak op aangesproken.
- COA heeft geen directe rol in het aanvragen van gezinshereniging. COA doet weliswaar een eerste uitvraag naar plannen voor gezinshereniging in het huisvestingsgesprek, maar IND levert de officiële informatie aan over gezinshereniging. Vluchtelingenwerk begeleidt de vergunninghouder met de aanvraag bij het IND.
- Gemeenten hebben vragen over informatie in het Taakstellingvolgsysteem (TVS): zo komen voorbeelden naar voren waarin informatie over de medische situatie niet klopte of waarin aankomende nareizigers niet werden aangegeven in TVS, omdat de referent al was geplaatst. COA licht o.a. toe dat de referent binnen drie maanden het verzoek tot gezinshereniging kenbaar moet maken, maar dat de daadwerkelijke aanvraag soms langer op zich laat wachten.
- Verder is er interesse voor de financieringsstromen richting Vluchtelingenwerk en Humanitas.
- COA is verantwoordelijk voor het volkoppelen van de taakstelling, maar is daarin erg afhankelijk van de levering van IND. Als IND onderproductie heeft, kan COA niet voldoende leveren.
- Gemeenten willen weten of er plannen zijn om de taakstelling naar beneden bij te stellen. BZK licht toe dat er een evaluatie loopt, maar kan niet vooruitlopen op de uitkomst.
- Circa 83% van de vergunninghouders in de opvang is alleenstaand/alleengaand. Dit betekent dat in praktijk de vraag naar woonruimte vaak niet aansluit bij het aanbod (de woningvoorraad van de gemeente). Verder licht BZK de regeling Grote Gezinnen toe, waar gemeenten een uitkering aan kunnen vragen voor projecten waarmee ze een object geschikt maken als woning voor een groot gezin. Vanuit de zaal worden wat suggesties gedaan voor de regeling: het zou helpen als de regeling het hele jaar open zou zijn en als de onderuitputting gebruikt kon worden voor andere doeleinden.
- Bij het koppelen van een vergunninghouder houdt COA rekening met diverse factoren: de uitplaatsingsregio, taakstelling, harde criteria (1e graads familie, arbeid, studie of medisch), zachte criteria (netwerk en ambitie), kennis van de gemeenten, kans op succesvolle participatie en gelijkmatige koppeling over de regio. Zaken die niet meespelen bij de koppeling zijn: etniciteit, religie, seksuele geaardheid, wensen van specifieke huishoudsamenstelling, of dat het de vergunninghouder een leuke plek lijkt.
- COA kijkt altijd goed naar de individuele situatie en koppelt doordacht. Gemeenten geven aan waardering te hebben voor deze werkwijze. Een gemeente vertelt dat er regelmatig omgekoppeld wordt: het ruilen van zeven alleenstaanden voor een groot gezin van zeven. Dit is zeker toegestaan en wordt ook gestimuleerd.